Dd 14.6.
5 SŽ 180/98

Rada : pre rozhlasové a televízne vysielanie	
N SNP 12, 811 06 Bratislava	
... VNA:	18 JUN 1999
... 1168	Odpor:
	Pracovník:

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Aschenbrennerovej a z členov senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Ing. Tomáša Valoviča, v právnej veci navrhovateľa BYTERM, s.r.o., Vranov nad Topľou, proti odporkyni Rade Slovenskej republiky pre rozhlasové a televízne vysielanie, Námestie SNP č.12, Bratislava, o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu z 29.10.1998 č.ZŽL/88/98 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd z r u š u j e rozhodnutie Rady Slovenskej republiky pre rozhlasové a televízne vysielanie z 29. októbra 1998 č. ZŽL/88/98 a vec jej vracia na ďalšie konanie.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Rada Slovenskej republiky pre rozhlasové a televízne vysielanie rozhodnutím z 29.10.1998 č. ZŽL/88/98 zamietla žiadosť navrhovateľa o povolenie na prevádzku televízneho káblového rozvodu do vybavenia licencie a žiadosť o predĺženie lehoty správneho konania č.71-LO/0347/98 vo veci neoprávneného vysielania v káblových rozvodoch v meste Vranov nad Topľou.

Dôvodom zamietnutia žiadosti o povolenie na prevádzku televízneho káblového rozvodu bolo, že na vydanie takéhoto povolenia je príslušný Telekomunikačný úrad SR. Žiadosť o predĺženie lehoty bola zamietnutá preto, lebo navrhovateľ neurobil žiadne kroky k zosúladieniu svojho vysielania so zákonom č. 468/1991 Zb. o prevádzkovaní rozhlasového a televízneho vysielania v znení zmien a doplnkov.

V zákonnej lehote podal navrhovateľ opravný prostriedok proti vyššie uvedenému správnomu rozhodnutiu. Žiadal, aby bolo zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. Podľa navrhovateľa tvrdenie odporkyne o tom, že neurobil žiadne kroky potrebné na zosúladienie existujúceho stavu so zákonom, nemá oporu v skutko-

vom stave, pretože 24.9.1998 predložil Rade žiadosť o udelenie licencie na vysielanie, priložil výpis z obchodného registra, povolenie Telekomunikačného úradu na prevádzku káblového rozvodu č.1417/98-Šir-Fg I.,II., zmluvu o budúcej zmluve s autorským zväzom SOZA z 18.9.1998, obsadenie televíznych a rozhlasových staníc v káblovom rozvode, počet pripojených účastníkov a prehlásenie k uzatváraniu typových zmlúv. Dňa 30.11.1998 Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií SR svojím rozhodnutím č.764/2922/98 schválilo predložený vzor typovej zmluvy, ktorá bola Rade predložená obratom.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení navrhla potvrdiť napadnuté rozhodnutie v plnom rozsahu. Poukázala na to, že konanie bolo začaté 18.3.1998 na základe oznámenia príslušných orgánov vo veci nesprávneho vysielania navrhovateľom. Odporkyňa upozornila navrhovateľa na porušovanie § 3 ods.1 a § 19 zákona č.468/1991 Zb. a určila lehotu 30 dní na zosúladenie činnosti so zákonom. Na pojednávaní Rady 25.8.1998 bolo zistené, že navrhovateľ nepodal žiadosť o udelenie licencie a takmer 5 rokov prevádzkuje neoprávnene káblové rozvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na konanie o opravnom prostriedku preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je nezákonné.

Podľa ust. § 21 zák.č. 468/1991 Zb. o prevádzkovaní rozhlasového a televízneho vysielania v znení zmien a doplnkov sa v konaní postupuje podľa zák.č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, s výnimkou § 49 a § 53 až § 69.

Z ustanovenia § 19 ods.4 zák.č. 71/1967 Zb. vyplýva, že podanie sa podáva na vecne a miestne príslušnom orgáne.

Ak správny orgán nie je príslušný na rozhodnutie, je povinný podanie bez meškania postúpiť príslušnému správne mu orgánu a upovedomiť o tom účastníka konania (§ 20 zákona číslo 71/1967 Zb.).

Odporkyňa nepostupovala v súlade s citovaným zákonným ustanovením. V momente, keď zistila, že nie je príslušná na vydanie rozhodnutia o povolení na prevádzku televízneho káblového rozvodu, bola povinná postúpiť žiadosť navrhovateľa príslušnému správne mu orgánu, t.j. Telekomunikačnému úradu Slovenskej republiky a nemala vôbec o žiadosti konať a rozhodovať.

Pokiaľ navrhovateľ namietal správnosť rozhodnutia odporkyne, ktorým zamietla žiadosť o predĺženie lehoty určenej 18.3.1998 a to až do 30.9.1998, dospel súd k záveru, že ide o rozhodnutie čisto procesnej povahy a je na úvahe konajúceho správneho orgánu, či takejto žiadosti vyhovie. Z predloženého spisu odporkyne súd zistil, že navrhovateľ mal dostatočný časový priestor na to, aby odstránil existujúci nezákonný stav.

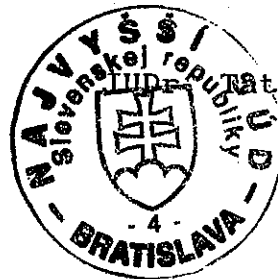
Keďže odporkyňa rozhodla jedným rozhodnutím o dvoch samostatných žiadostiach, musel súd zrušiť odvolaním napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu po tom, čo dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je v rozpore s ustanovením § 20 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd postupujúc podľa § 250g ods.2 Občianskeho súdneho poriadku zrušil rozhodnutie odporkyne z 29.10.1998 číslo ZŽL/88/98 a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože účastníkom žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. mája 1999

Tatiana Aschenbrennerová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť: